

Hiçbir evlilik, 'aile içi şiddet' konusuna malzeme olma niyetiyle başlamaz. Aksine, kadın ve erkek en güzel hayallerini evlilik üzerine kurar. Taraflar birbirlerine yakınlaştıkça, çatışmalar büyür ve derinleşir. Halk arasında 'cicim ayları' olarak ifade edilen evliliğin ilk birkaç ayı boyunca çiftler çatışmalardan uzak kalarak fikir ayrılıklarını 'görmemeye' çalışırlar. Ama bir zaman sonra, mızrak çuvala sığmaz olur ve çiftler kaçınılmaz bir şekilde anlaşmazlıklarla yüzleşmek zorunda kalır. Genellikle, en büyük çatışmalar da bu evrede yaşanır.

Zira birbirlerini 'tanıma' süreçleri bitmemiştir. Eşler [evlilik](#) lerini sağlam bir temele oturtmak için birbirlerini iyice tanımak ve birbirlerine tam anlamıyla güvenmek ihtiyacı hissederler. Bu süreçte, eşlerin [evlilik](#) öncesi birbirleri hakkında zihinlerinde taşıdığı düşüncelerde ciddi değişiklikler olabilir. Karşılıklı olumsuz izlenimlerin artması evliliğin erkenden bitmesine de neden olabilir. Nitekim boşanmaların yarısı evliliğin ilk yıllarında gerçekleşiyor.

Ama belki de ilk çatışma, evlilik hayallerinin kendisi üzerinde meydana gelir. "Ben seni böyle hayal etmemiştim!", "Ben seni böyle beklemiyordum!" veya "Ben seni böyle tanı mıyordum!" sözlerini bu dönemde sıklıkla duyarız.

Buna karşılık, eşler arasındaki iletişimi olumsuzla taşıyan tutum ve davranışlar, bir bütün olarak evliliği de gün geçtikçe daha olumsuz bir noktaya taşıyan 'tehlike sinyalleri' vermeye başlar. Çatışmaların sağlıklı bir biçimde çözüldüğü ailelere karşılık, bunların marazileştiği ailelerde, ya eşlerden birinin diğerine (genellikle kadın kocasına) bütünüyle boyun eğmek zorunda kaldığı; ya da eşler arasında sürekli bir güç mücadelesi yaşandığı görülür. Böyle ailelerde, eşler, sürekli olarak, karşı tarafı kontrol altında tutmaya çalışır.

Evliliklerde sevgi, saygı ve hoşgörü sınırlarını zorlamayan tartışma ve didişmelerin ilişkileri daha da güçlendirdiği bilinmektedir. Yeter ki karşılıklı sevgi ve saygı zarar görmesin. Evli çiftlerin anlaşmazlıkları hakkında konuşmayıp bilakis bunları içlerine atmaları durumunda tablo kötüleşebilir.

Böyle durumlarda eşler arasında duygu alışverişi çok azalır. Aile ortamına sevgisizlik ve anlayışsızlık hakim olur. Ne akşam eve yorgun argın gelen koca, karısından güler yüzlü bir karşılama görür; ne de kadın çabalarına karşılık kocasından bir takdir ve teşekkür cümlesi duyar. Bu tarz bir mükemmeliyetçilik sonucunda aile fertleri kendilerinin oldukları haliyle hiçbir

değerlerinin olmadığı, kendi düşünüş ve davranışlarının önemsiz olduğu hissine kapılırlar. Böylesi bir ortamda yetişen çocuklar da, umutsuzluk duygusuyla yaşar ve kendilerini değersiz ve yetersiz görürler.

Yaşanan olaylar çoğu zaman olduğu gibi kabul edilmez. Hep bir suçlama sebebi sayılır. Her şeyin denetim altında tutulması ve mükemmel olması gerektiği düşüncesi hakimdir. Dolayısıyla, aile fertleri değersizlik duygusunun yanı sıra, kaygı ve utanç duygusu da yaşarlar. Böylece aile ortamında tamamen dışa bağımlı, kendi iç dünyasıyla kopuk, robot gibi yaşayan bir insan tipi ortaya çıkmaya başlar.

Kırgınlık ve küskünlükler, ifade edilemeden ve çözümsüz bir biçimde sürdürülür. Aile fertleri birbirlerini anlamaz, birbirlerine anlayış göstermez. Nihayet, eşler arasında güven var gibi gözükse de, temelde yok olmaya başlar. Sağlıklı bir iletişimin başaramaması ve kızgınlıkların doğru bir dille aktarılamaması, bu tartışmaların hızla fiziksel şiddete dönüşmesine yol açar. **Tar aflar psikolojik açıdan çok yorulmuş ve incinmiş olduğu için, genellikle kavgayı başlatan küçük çatışma konusu unutulur.**

Bu andan itibaren evliliğin nereye gideceğini Allah'tan başka kimse bilemez.

Türkiye’de Yaşanan Aile Faciaları

Yakın zamanda Türkiye’de maalesef birçok aile faciası yaşandı. Gün geçmiyor ki yeni bir olay da yaşanmasın. Yapılan araştırmalar aile içi huzursuzluğun arttığını ve bu tür olayların sıklaşacağını gösteriyor. Öyle ki bazen eşler intihar ediyor, bazen birbirlerini öldürüyor, bazen de “çocuklar arkada kalsın” veya “suçlu olan herkes ölsün” düşüncesiyle ailenin geri kalanı da öldürülebiliyor. Bu cinayetlerde normal cinayet aletlerinin yanında pompalı tüfek, balta ve testere gibi korkunç enstrümanlar kullanılıyor.

Peki! Aile-içi şiddeti kim uyguluyor? Araştırma sonuçlarına baktığımızda fiziksel şiddet uygulayanlar %90 oranında yetişkin erkekler, şiddete maruz kalanlar da % 90 oranında kadın ve çocuklar. Bu duruma yakın geçmişte Türkiye’yi derinden sarsan "Münevver Karabulut cinayeti" başta olmak üzere yüzlerce örnek gösterilebilir.

İlginçtir ki toplumumuzu bu şiddet sarmalı öylesine sardı ki kadınlar da şiddet uygulamaya başladı. Bunlardan en son okuduğum Ankara'da yaşanan bir aile faciası beni çok etkiledi. Gazeteden öğrendiğim kadarıyla kocasının kendisini aldattığını düşünen kadın kocasını satırla öldürdükten sonra kendisini iple balkondan asarak intihar etmişti. Bu ailenin biri bebek yaşta olmak üzere 3 çocuğu da yetim ve öksüz kalmıştı. Bu kadının hem kendi ailesini hem de polisi intihar edeceği konusunda uyarmış olması da başka bir üzüntü kaynağı oldu.

Hafsalaların almadığı diğer bir örnek ise, evlilik dışı ilişki sonucu dünyaya gelen 2 aylık çocuğunu evde yalnız bırakarak 9 günlük bayram tatiline giden bayan öğretmen oldu.

Türkiye'de bu tür olaylar sık sık yaşanmaya başladı. **Huzursuz ailelerin oranı kesinlikle % 50'nin altında değil.**

Peki! Konu ile ilgili kurumlar neler yapıyor? Şu anda bu sorunların ortadan kaldırılması için çok ciddi çalışmaların olduğu söylenemez. Ne yazık ki, ilgili kurumlar konu ile ilgili istatistikler çıkarmaktan öteye geçemiyor. Yanı sıra tabii ki bir takım mevzuat değişiklikleri yapılıyor. Ancak bu değişiklikler de kadın ve erkek arasındaki hassas dengeyi bozacak nitelikte.

Yakın zamanda müvekkilinin durumunu anlatan avukattan öğrendiğim bir dava bana oldukça tuhaf geldi. Bu dava eşinin gönlünü almadan onunla birlikte olan bir kocanın başına gelenleri anlatıyordu. Mevzubahis hanımefendi kocasını kendisine tecavüz ettiği gerekçesiyle savcılığa şikayet ediyor, yeni kanun yalnızca kadının ifadesini esas kabul ettiğinden savcılık kocanın yargılanmasına karar veriyor ve bu adam tam 8 yıl hapis cezasına çarptırılıyor. Yargıtay aşamasında olan bu davanın Türkiye'de kadına yönelik şiddeti önlemek amacıyla yapılan hukuki düzenlemelerin erkeğin hayatını nasıl karıştırdığını açıkça göstermektedir.

Aile-içi Geçimsizlik

Bilindiği gibi, aile-içi geçimsizlik denince herkes erkeği suçlamaya başlıyor. Bu durumda erkek suçluymuş gibi toplumda bir genel kanaat var. Ancak konuyla ilgili yapılan araştırmalar kadının da erkek kadar suçlu olabileceğini göstermiştir.

Peki! İslam'ın temel kaynağı olan Kur'an ve [hadis](#) lerde “aile-içi geçimsizlik” konusu nasıl işlenmektedir?

İslam kadını erkeğe ezdirmez

Bir kere peşinen şunu söyleyebiliriz ki: Bütün ön yargıların aksine “İslam, kadını erkeğe ezdirmez.” Hatta yüzyıllarca süren “kadın aleyhtarlığına” İslam son vermiştir. Yanı sıra kadını ezen, yok eden, köşeye sıkıştıran ve sömüren anlayışa yine İslam dur demiştir.

Kadınlara pozitif ayrımcılık

Resulullah (s.a.v.) yüzyıllarca zulüm ve baskı altında yaşayan **kadınlara pozitif ayrımcılık** uygulamıştır. Müslümanlar için en güzel örnek olan Hz. Peygamber'in, hayatı b

[oyun](#)

ca hiçbir kadın ve hatta köleye

"bir fiske bile vurmadığını"

, Hz. Ayşe söylemektedir. (İbn Sa'd, et-Tabakat, 1. 367) Resulullah (s.a.v.) kadınları dövmeyi yasaklamış, eşini döven hiç bir erkeği haklı görmemiştir. Aksine Hz. Peygamber, "eşlerini döven kimselerin, hayırlı Müslüman olmadığını" beyan etmiştir. (İbn Hanbel, Müsned, 1, 47)

Salam Bayit

“Kol kırılır yen içinde kalır” ve “kocandır hem sever hem de döver” gibi deyimlerin İslam dini ve kültürü ile hiçbir alakası yoktur. Bu anlayış Yahudiliğe ait olup “salam bayit /evde huzur” deyimini ile taçlandırılmıştır. Buna göre kadın veya erkeğin aile sırlarını dışarıya sızdırması büyük günah ve ayıptır.

Bu anlayış, önce Hz. İsa'ya düşman olan onu hemen her yerde eleştiren Hz. İsa'nın ölümünden sonra bir vizyon gördüğünü iddia ederek Yahudilikten Hristiyanlığa geçen Pavlos'un Efeslilere Mektubu ile İncile girmiştir.

“Ey kadınlar, kendi kocalarınıza Rabbe tabi olur gibi tabi olun. Çünkü bedenin kurtarıcısı Mesih kilisenin başı olduğu gibi erkek de kadının başıdır. Fakat kilise Mesih’e tâbi olduğu gibi, kadınlar da böylece her şeyde kocalarına tâbi olsunlar.”(Efesliler 5:20-25)

Böylelikle Hristiyanlıkta da İsrailiyat olduğu bilinmelidir.

İslam’a göre erkek ve kadın anlaşıyorlarsa ve aralarında kavga varsa bu aile içi mahrem bir konu değildir. Bilakis hem erkek ve kadının ailesi, hem de arkadaşlarıyla paylaşılmalı, sorunu çözmek için bir takım arayışlara girmelidir. Tam da bu amaçla Nisa suresi 35. ayette görüldüğü gibi, erkek ve kadın tarafından hakemler atanması istenmektedir.

Resulullah (s.a.v.)’in öncelikle kadına yönelik şiddet şüphesi olan erkeklerle evlenmemeyi önerdiği görülmektedir.

Fâtıma binti Kays’ın bizzat kendisinin rivayet ettiği hadis-i şerifte bu konu şöyle nakledilmektedir:

Fâtıma binti Kays şöyle dedi:

Nebî (s.a.v.)’e geldim ve:

– Ebû Cehm ve Muâviye İbni Ebû Süfyan beni istiyorlar (ne dersiniz?) dedim.

Bunun üzerine Rasûlullah(s.a.v.) bana:

“ – Muâviye malı olmayan fakirin biridir. Ebû Süfyan Cehm ise, sopasını omuzundan indirmez.”buyurdu. (Riyazussalihin Terceme ve Şerhi, c. 6, s. 475-477 Müslim, Talak 36. Tirmizi, Nikah 38)

Resulullah başta olmak üzere bütün sahabeler böyle durumlarda bir araya gelerek konuyu istişare etmişler ve orada alınan kararlar doğrultusunda hareket etmişlerdir. Öyle ki kocasından dayak yiyen **Ümmü Cemil** binti Abdullah, durumu Hz. Peygamber'e bildirir. Kolunun kırılmasından fiziksel şiddete uğradığı açıkça belli olan **Ümmü Cemil'e Resulullah (s.a.v.) boşanmak isteyip istemediğini sorar. Ümmü Cemil'in boşanmak istediğini söyler. Bunun üzerine Hz. Peygamber, Ümmü Cemil'in kocasını karşısına alır ve eşinden ayrılmasını ister**

• Böylelikle Ümmü Cemil ile kocası boşanır. (İbn Hacer, el-İsabe, IV.420)

Dikkat ederseniz **burada ilginç iki durum ortaya çıkıyor:**

Birincisi, **kadına yönelik şiddeti Resulullah (s.a.v.) boşanma sebebi olarak görmüştür.** Ne yazık ki, İslam uleması daha sonra Resulullah (s.a.v.) gösterdiği bu yoldan yürümemiştir.

İkincisi, Resulullah (s.a.v.) **kadının boşanma yetkisinin olduğunu göstermiştir.** Ne yazık ki İslam uleması daha sonra kadının elde ettiği bu hakkı da görmezden gelmiştir.

Evliliklerde aileler başat rol oynamalıdır

İslam'a göre yeni evlenen gençlerin koruyucu ve kollayıcısı ailelerdir. Evliliklerde ortaya çıkan anlaşmazlıkları ailelerin ara buluculuğu ile çözmek gerekir. Aileler, evliliklerde sorun çözücü bir görev üstlenmeli, gençlere destek ve rehberlik etmelidirler. Onların sorunlarına sorun katmamalıdır. Zira gençler tecrübesiz ve sabırsız davranabilir. Burada gençlerin sorunlarının çözümü için aileler onlara destek olabilir hatta olmalıdırlar.

Bilindiği gibi, geleneksel aile içinde birçok sorun daha ortaya çıkmadan aile büyükleri tarafından çözümlenirdi. Bunun yanı sıra dede ve nineler çocukların yetiştirilmesinde ebeveynlere destek olurlardı. Çocukların ebeveynlere karşı saygı ve sevgilerini bu denli kaybetmesinin nedeni de, aile büyüklerinin sübat görevinden uzaklaşmış olması.

Aslında aile içinde ortaya çıkan bunca sorun **aile büyüklerinin aile içindeki yerlerini kaybetmesi ile başladı**. Önce ev içinde odalarını kaybettiler, sonra aile içinde otoritelerini kaybettiler. En son olarak evlerini, çocuklarını ve torunlarını kaybettiler.

Kur'an'da geçen şiddet ifadeleri ne anlama geliyor?

Başka bir ifade ile sormak gerekirse, İslam'da kadına yönelik şiddetten bahseden Nisa Suresi 34. ayetin hikmeti nedir? Bu ayette kadına yönelik şiddet meşrulaştırılıyor mu?

Kur'an'da kadına yönelik şiddeti meşrulaştıracak bir ifade yok. Bu ayette ise, çok farklı bir durumdan bahsediliyor. **Evli bir kadının evlilik dışı ilişki şüphesi veyahutta evlilik dışı bir ilişkisi üzerinde duruluyor**.

Şimdi bu ayette geçen durumu sırasıyla ele alalım:

Kadın kocasından [nefret](#) eder, ondan hoşlanmaz, kocasının evinde oturmak istemezse ve **kadının evlilik dışı ilişki içinde olduğu yönünde şüphe varsa** bu evlilikle bağdaşmayan tutum ve davranış sayılır ve kadının geçimsizliğine (nuşüz) hükmedilir.

Nisa Suresi 34. ayette açıkça ifade edildiği gibi kadının bu yanlış davranışlarını erkek;

İlk olarak, **eşiyle konuşmak suretiyle onu ikna ederek** düzeltebilir.

İkinci olarak, bu konuşmalar fayda vermezse, erkek, **eşini yatakta yalnız bırakabilir**. Bu yaklaşımı eşlerin ayrı evlerde yaşamaları olarak algılamalıyız.

Evlilik dışı ilişki kesinleştiğinde ise;

8 / 14

The diagram shows a horizontal rectangle divided into two sections. The left section is labeled 'Data' and contains 15 small vertical rectangles representing data bits. The right section is labeled 'Parity' and contains 1 small vertical rectangle representing the parity bit.

9 / 14

Bu ayetin devamı olan Nisa Suresi 35. ayette ise, eşlerin boşanmalarını önlemek için erkek ve kadını temsil eden bir hakem heyeti oluşturulması emredilmektedir.

Bilindiği gibi, ayetler genellikle Resulullah (s.a.v.)'in söz, eylem ve tavırlarına bağlı olarak yorumlanır.

Şunu peşinen söyleyelim ki, Arap toplumunda, erkeğin eşini dövme âdeti vardı. Bu yüzden Hz. Peygamber eğer böyle bir şey emretseydi kimse sesini çıkarmazdı.

Halbuki Hz. Peygamber, bu durumda kadınların dövülmesi yönünde bir söz söylememiş, talimat vermemiş hatta yönlendirme dahi yapmamıştır

Abdullah bin Ömer bu konuyla ilgili şöyle der: "Hz. Peygamber devrinde hakkımızda ayet nazil olur korkusuyla hanımlarımıza elimizi ve dilimizi uzatmaktan sakınırdık. Hz. Peygamber vefat edince dilimizi ve ellerimizi onlara uzattık" (el-Buhârî, VI, 146 (Nikâh, 80))

Hz. Peygamber, bu kötü âdeti ortadan kaldırmaya çalışmış, **hatta bir ara eşini döven erkeklere kısas uygulamayı bile düşünmüştür.**

İslamiyet'in son deklarasyonu olarak bilinen Veda hutbesinde Hz. Peygamber adeta bu ayeti tefsir etmek istercesine şöyle buyurmaktadır:

"Kadınlar hakkında Allah'tan korkunuz. Onları Allah'ın emaneti olarak aldınız. Allah'ın kelimesiyle onlar size helal oldu. Sizin onların üzerindeki hakkınız, **hoşlanmadığınız birini evinize sokmamaları** **dır.**

Eğer bunu yaparlarsa yaralamadan onları dövin.

Onların sizin üzerindeki hakları ise, rızıkları ve giyimlerini örfe göre üstlenmenizdir..." (İbn Mâce, Nikah, 1841)

Bu ne demektir?

Bunlara göre kadın, kocasının izin vermediği bir kimseyi eve alırsa, erkeğin onu yatakta yalnız bırakmasına ve yaralamadan dövmesine izin verildiği şeklinde bir yanlış anlama vardır.

Hâlbuki Hz. Ebu Bekir böyle bir durum yaşadığında ve bunu Efendimiz (s.a.v.) ile paylaştığında ona eşini dövmesini emretmemiş, sadece bir kadının yabancı bir erkeği tek başına evine almaması gerektiğini söylemiştir.

Bu ve diğer rivayetlere bakıldığında Hz. Peygamberin kadınları dövmeye izin vermediği ve eşlerini dövenlere çok kızdığı anlaşılmaktadır.

Bu ne anlama gelmektedir?

Benim kanaatime göre, Arapça “d-a-r-a-b-e/dövmek” fiili fiziksel şiddet olarak değil de yukarıda geniş bir şekilde anlatılan boşanmaya kadar uzayan üç aşamalı bir sürecin başlaması anlamına gelmektedir.

Dahası **bu sürecin katı bir şekilde devam ettirilmesi gerektiğini** söylemekte zordur. Yani kadın Kur'an'da "n-u-ş-u-z" olarak tanımlanan durumdan kadın uzaklaşırsa erkek bu süreci durdurmalıdır.

İşte burada kritik bir soru sormamız gerekmektedir? Hz. Peygamber hanımları ile küçük ve büyük sorunlar yaşamasına rağmen neden onlara fiziksel şiddet uygulamadı? Eğer Nisa suresi 34. ayeti bunu emrediyorsa bunu neden yapmadı?

Bu emir karı-koca arasında vukubulan normal anlaşmazlıklar için olsaydı Rasulullah (s.a.v.) bunu mutlaka uygulardı. Zira O, Ahzap suresi 21. ayette buyrulduğu gibi usve-i hasene yani rol-model idi.

Buna göre Hz. Peygamberin, yukarıda kaydettiğimiz ayette geçen kadının geçimsizlik çıkarmasını yani Arapça “n-u-ş-u-z” kavramını kadının, "**kocasının izin vermediği bir erkeği evine alması**" yani **evlilik dışı ilişki içinde olması** olarak tefsir ettiği söylenebilir.

Sonuç

Her ne kadar İslam, Hristiyanlık ve Yahudilik aile ve evliliğin korunmasını en temel değer olarak gördüğünü ifade etmişse de, kutsal metinler ve öğretilerin ataerkil sistem içinde **erkeğin kadın ve çocuklar üzerinde hâkimiyet kurmasına imkân sağladığını söylemek gerekir**

. Erkeklerin kadınlar üzerinde

hakimiyet kurmaya çalışırken fiziksel şiddet dahil olmak üzere farklı şiddet çeşitlerini uygulamaya kalkmaları kadınların güvenlik sorunlarını gündeme getirmiştir. Böylece yüzyıllar boyunca din, kadına yönelik şiddeti doğuran baskın sosyal normlarla mücadele etmek yerine ataerkil sisteme hizmet eden bir kurum görüntüsü vermiştir.

Maalesef dinler tarihine baktığımızda açıkça görüyoruz ki, dini kurumlar kadına yönelik şiddeti tolöre eden içeriğe sahiptir. Dinsel geleneğin korunmasını sağlayan temel metinlerde kadınların toplumsal cinsiyet ayrımcılığına uğradığı görülmektedir.

Bu metinler bazen şiddet içeren davranışları mazur gösteren ve görmezden gelinmesini sağlayan bir suiistimal aracı olabiliyorlar.

Ancak dini öğretilerin, aynı zamanda, şiddete maruz kalmış kadınlara destek olup onlara daha güvenli bir yer bularak korunmasının sağlanmasına yönelik söylemlere sahip olduğunu unutmamamız gerekiyor.

İslam dinine ait temel metinlerde kadına yönelik şiddete kesinlikle yer verilmemiştir. Ancak kutsal metinlerle ilgili yapılan yorum ve içtihatlar da şiddet uygulayan erkeklerin davranışlarını haklı çıkaran yorumlar bulabilirsiniz. Ancak kadın konusunda yerleşmiş önyargıların İslami olduğunu söylemek, İslami olmadığını söylemekten çok daha zor, cüretli ve riskli bir iştir.

Dini öğretilerin geleneksel yorumları ile yaratılan kadın karşıtı havanın bu engellemelerin tekrar tartışılmaya açılması ile dağıtılması mümkündür. Dinin kadın karşıtı söyleme sahip olduğunu söylemenin pratik ve pragmatik olarak yararının olmadığı aksine bunun en çok kadınları yaraladığı, onları hem dinden hem de toplumdan ve toplumun değerlerinden uzaklaştırdığı söylenebilir. Bunun yerine dinin kadına yönelik şiddeti desteklemediği söylenebilir ki kutsal kitaplara bakıldığında bunu destekleyen birçok ifade görülebilir.

Son olarak şunu söyleyebiliriz ki, kadına karşı şiddetle mücadele konusunda din hem kaynak hem de engel olabilir. Her şeyden önce şu soruyu sormamız gerekiyor: Kadına karşı şiddetle mücadele konusunda dini yanımıza mı yoksa karşıımıza mı alacağız? Bu mücadelede dinler kadının daha da güçlenmesi için birçok kaynağı içermektedir. Bu nedenle bu konuda zihinlerin temizlenmesi başka bir ifadeyle zihniyet değişiminin sağlanması gerekmektedir.

Mevlana'ya göre, erkeğin bedenen güçlü olmasına ve doğuştan üstünlük kazanmasına rağmen, en güçlü olanı bile kadın karşısında gücünü, dolayısıyla üstünlüğünü kaybetmektedir. Bu da tabiidir. Zira iki eş arasında üstünlük savaşı değil; sevgi, birlik, dayanışma ve birbirine ihtiyaç duyma ön plana çıkar:

“Züyyine li'n-nâs” [Âl-i İmrân, 3/14] hükmünce Allah'ın insanlara sevdirdiği şeylerden halk nasıl kurtulabilir?

Allah; kadını erkeklere munis olmak üzere yarattı. Âdem nasıl olur da Havva'dan ayrılabilir?

Kişi yiğitlikte **Zâloğlu Rüstem bile olsa Hamza'dan bile ileri geçse yine hükmetme hususunda karısının esiridir.**

Âdem sözlerinden âlemin sarhoş olduğu Muhammed bile **'Kellimîni ya Humeyrâ' [Benimle konuş ya Ayşe]** derdi.(I/2425–2428)

Aile-içi Şiddet: İnançlar ve Gelenekler

Prof. Dr. İlhan Yıldız tarafından yazıldı.

Pazartesi, 16 Mart 2015 23:28 - Son Güncelleme Pazartesi, 14 Mart 2016 12:13
